

Bůh jako lev

1. čtení: Ozeáš 11,1-11

Kázání: Ozeáš 13:4 Ale já jsem Hospodin, tvůj Bůh, už z egyptské země. Nepoznal jsi Boha kromě mne; mimo mne jiného zachránce není. Já jsem tě poznal na poušti, ve vyprahlé zemi. Měli pastvy do sytosti. Nasytili se a jejich srdce zpyšnělo, zapomněli na mě. Budu na ně jako mladý lev, budu číhat u cesty jak levhart, střetnu se s nimi jako medvědice zbavená mlád'at. Hrud' až k srdci jim roztrhám, sežeru je tam jako lvíce; polní zvěř je rozsápe.

Bratři a sestry

mluvíte o Bohu? Máme vůbec potřebu o Něm mluvit? Nebo je to jenom naše vnitřní záležitost, do které nikomu nic není. Máme toho svého boha prostě v nitru, v srdíčku, a je to naše soukromá věc? Proč vůbec mluvit o Bohu? A co oněm říci? Jeden zvláště moudrý člověk mi jednou řekl, že musí mluvit o Bohu. Pokaždé, když má mluvit o sobě, musí mluvit také o Bohu. Protože bez Boha by to nebyl tak úplně on. Bez toho, jak a komu věřím, bez toho, který mě stvořil a provází a vede mě, komu důvěřuji, bez něj už to nejsem úplně já. A jak tedy mluvit o Bohu?

Bible to dělá dvěma způsoby. Buď vypráví příběh, ze kterého Bůh nějak vykukuje, dává se poznat svým jednáním. Nebo používá obrazy. Protože jinak to prostě nejde. O Bohu nejde mluvit jinak, než v obrazech. A tak je Bůh orel, lev, medvěd, skála, voda, kvočna. Abychom popsali někoho, kdo je úplně jiný, musíme použít něco, co známe. Jako to děláme my, když mluvíme s dětmi. ...tati, co to je hrabáč? No to je něco jako takový prasátko a trochu jako mravenečník. Přestože je to úplně jiný živočišný druh, který nemá nic společného s prasetem nebo s mravenečníkem. Jinak to ale nejde. Nesmíme ale nikdy zapomenout, že Bůh je jiný, vždycky ještě jiný, než dokážeme říci. Dokonce než dokážeme i myslet. A tak žádný obraz není úplný. Bůh je orel ale vlastně taky není. Je víc. Je taky skála, voda. Všechno naše mluvení o Bohu je nakonec takové dětské žvatlání. O Bohu můžeme mluvit jenom v obrazech, protože je úplně jiný ale také proto, že se do tohoto světa vtisknul. On sám tvořil svět tak, aby ho zrcadlil. Svět se všemi svými roztodivnostmi, včetně nás lidí, je Božím obrazem.

A dnes bych k vám rád promluví o jednom takovém obraze Boha v Bibli. Bůh je lev. A to je hezké, ne? Takový velký, silný, krásný, král zvířat. Chodíme se na lva koukat do zoo nebo ho mají doma děti jako plyšáka. Takový ten velký, silný ale vlastně roztomilý a hodňoučký lev, lvíček. No, takhle známe lva my. Tak tohle ne. Ne tenhle lev. Kdybyste se podívali do bible, mluví se tam o lvovi hodně často. Ale rozhodně nikdy neznamená nic hodného a roztomilého. Tehdy ten obraz totiž vycházel z opravdové zkušenosti. A lev, to bylo v první řadě nebezpečí. Je divoký, nezkrotný, neochočitelný, nespoutaný. Nikoho neposlouchá. Není, kdo by ho ochočil. Lev nemá důvod někoho poslouchat. Proč taky? Lev si dělá, co chce. Zaútočí, na koho chce. Je to dravá šelma.

A tohle je ten lev, který je obrazem Boha. Není, a nemá to být příjemný, milý obraz. Nemá v nás vyvolávat pokoj, nemá nás nechat v klidu. Protože ať se nám to líbí, nebo ne, náš Bůh je divoký, je nezkrotný a neochočitelný. Nikoho neposlouchá. Ani nás ne. Nikdo si ho nemůže ochočit. Ani my ne. Ničím. Představa, že na Pána Boha něco máme, protože jsme křesťani, že nás přece musí poslouchat, to je jenom naše hloupá představa. Čím byste si chtěli Boha ochočit? Tím, že budete dělat dobré věci, že budete chodit do kostela a číst si Bibli a modlit se? Tak si to zkuste, i v té zoo. Zajděte si do zoo ke lvům. Buďte hodní, modlete se, čtete si Bibli a pak můžete zkusit přelézt ten plot a zkusit, jestli vás bude lev poslouchat. Ano, je to k smíchu, nebude. Ale úplně stejně je k smíchu, když tohle zkusíme na Boha. Když si ho zkusíme ochočit a udělat z něj poslušné domácí zvíře, které nás bude poslouchat.

My lidé, a já samozřejmě taky, totiž máme sklon k tomu si vždycky vzít něco dobrého, krásného a pravdivého a převrátit to. A pak se divíme, že nám to nějak nefunguje. Naše víra, naše zbožnost, modlitby, čtení bible, pomáhání ostatním i to chození do kostela. To jsou moc dobré věci. Jsou nám k užitku. Ale nejsou určeny k tomu, abychom si Boha ochočili. Přesně naopak. Aby si Bůh ochočil nás. Ne, aby nás poslouchal, sloužil nám, byl nám k něčemu. Přesně naopak. Abychom my poslouchali jeho, abychom my sloužili, abychom my k něčemu byli.

Abychom nedopadli jako ti Izraelci, o kterých píše prorok. Že jim Bůh byl pastýřem, ochraňoval je a požehnal jim. Oni se ale přežrali, ztučněli a na Boha se vykašlali. Už ho nechtěli jako pastýře, ale jako dojnou krávu. Proto se jim musel stát lvem. Lvem, který útočí na hrud' a roztrhal je až k srdci. K tomu přežranému, tukem obalenému a stejně pořád nespokojenému a nadávajícímu srdci. K tomu srdci, které si chtělo ten krásný obraz pastýře a paseného otočit. A začít pást a využívat Boha ke svým vlastním účelům. Naše víra a zbožnost není k tomu, abychom si Boha ochočili. Aby se nám stal dojnou krávu. On vždycky zůstane divoký lev. Naše víra zbožnost je k tomu, aby si Bůh ochočil nás.

Bůh je divoký a nespoutaný. Je lev. Není na ničí straně. To je další dobrá Boží věc, kterou si jako lidé tak rádi obracíme. A máme tendenci v konfliktech a bojích s lidmi chtít Boha na své straně. Aby Bůh stál za námi. Abychom my byli ti v právu a za sebou měli silnějšího kamaráda, který nám dá vyhrát, když chceme. Ale Bůh je lev. Není na ničí straně. Je to přesně naopak. Otázkou není, na čí straně je Bůh, ale na čí straně jsme my. To my se máme postavit za záda toho pravého. A stát na straně víry a lásky.

Ještě na jednom místě se mluví o Bohu jako o lvovi. Je to v poslední knize Bible, v knize zjevení. Poslyšte: Revelation 5:5 Ale jeden ze starců mi řekl: "Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou." Vtom jsem spatřil, že uprostřed mezi trůnem a těmi čtyřmi bytostmi a starci stojí Beránek, ten obětovaný;

Bůh je ale i není lev. A nejmíc jím je i není právě tím beránkem. Tím obětovaným, podříznutým beránkem. Tím, kdo byl podříznut a obětován místo nás. Tím, kdo zvítězil ne silou ale sebeobětováním.

Ale až na pozadí lva...až ujdeme tu dlouhou cestu s Bohem jako divokým a nespoutaným lvem, můžeme dojít ke lvovi jako beránkovi. Nesnažme si tenhle obraz převrátit. Zničili bychom něco krásného a dobrého, co nám Bůh daroval.

Amen